

[Annette Just]

har været de aggressive i disse krige og har startet nogle af disse slag.

I dag, hvor vi ved, at der er områder, der er besat af Israel, og hvor man må erkende, at problemet er, hvem der skal have dem tilbage, hvem der vil forhandle om disse områder, sker der grusomheder, enkeltpersoner begynder at slå løs på hinanden. Men hvem er det, der starter? Er det ligesom med krigen? Er israelerne også her nødt til at forsvare sig?

Det ser sådan ud ifølge de reportager, man ser dernedefra. Jeg er ikke i den heldige situation, at jeg har haft råd til eller mulighed for at tage derned og ved selvsyn se det, men jeg har ingen grund til at tro det modsatte. Israelerne står gang på gang i den forsvarende situation, er gang på gang provokeret. Fremskridtspartiet går imod vold, men fra alle sider, og vi kan såmænd godt forstå, at der er enkeltpersoner, der er nødt til at slå igen, når de bliver slået på.

Fremskridtspartiet vil også gå imod denne dagsorden som nok det eneste parti her i dag, af nogle ganske gode grunde, bl.a. at det dagsordensforslag gang på gang bliver sammenkædet med, at der skal forhandles med PLO, som om der var lighedstegn mellem PLO og palæstinensere. Det er der ikke for Fremskridtspartiet. PLO står for den terrorisme, vi har set i de sidste i hvert fald tyve år. Den terrorisme vil vi ikke være med til at give endnu større indflydelse.

Fremskridtspartiet mener ikke, at det er Folketingets opgave at føre gold demonstrationspolitik. Det hørte jeg at udenrigsministeren også sagde, hvorpå han talte videre; og så går man ind for at føre gold demonstrationspolitik, for det bliver intet andet. Det kan ikke have nogen betydning for nogen som helst, at dette golde dagsordensforslag bliver vedtaget, andet end at Danmark endnu en gang bliver slemt til grin.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Jeg synes blot, hr. Arne Melchior fortjener en chance til, og derfor vil jeg spørge ham ganske enkelt: Er hr. Arne Melchior af den opfattelse, at det palæstinensiske folk har samme rettigheder som det israelske folk?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Svaret er klart ja. Når der spørges på en par-

lamentarisk og urban og passende måde, er der ingen tvivl om svaret, og hr. Lasse Budtz var heller ikke i tvivl om, hvilket svar han ville få.

Glønborg (KRF):

De voldsomme begivenheder, vi i de sidste måneder har set finde sted i de af Israel besatte områder, har rystet os alle. De er en tragedie i sig selv, men lad os ikke glemme, at de er symptomer på en politisk fastlåst situation, som uden held har kaldt på en løsning i mange år.

Der har i de sidste måneder lydt utallige fordommelser af Israel for unødigt magtanvendelse, men meget få konkrete anvisninger til Israel på, hvordan de skal løse problemet, når palæstinensere med børn og kvinder i de forreste rækker går til angreb med voldsom stenkastning.

Kristeligt Folkeparti vil ikke deltage i en ensidig anklage mod Israel, og vi tager kraftig afstand fra de bøllemetoder, som Israelfjendtlige grupper i Danmark har anvendt i de sidste uger. Men vi kan gå ind for den afstandtagen fra både israeleres og palæstinenseres volds handlinger, som kommer til udtryk i dagsordensforslaget, som et stort antal partier er enedes om.

Jeg kan give fuld tilslutning til, at der skal skabes en fredsordning på basis af Sikkerhedsrådets resolutioner nr. 242 og 338, men jeg opfordrer til, at man ikke glemmer den historiske udvikling, der ligger bag. Hr. Arne Melchior har gjort rede for denne udvikling på en meget engageret måde, og jeg skal ikke repetere det. Ingen tør påstå, at en fredsløsning ligger lige om hjørnet, at den bliver let at nå.

Jeg vil gerne pege på et problem, nemlig den for tiden fremvoksende islamiske fundamentalistiske vækkelse, som pisker en voldsom kamplyst frem i islamiske befolkningsgrupper. Ethvert initiativ til dæmpning af dette hadkompleks må fremmes, og her har alle samtaler en god virkning. Jeg vil inderligt håbe, at staten Israel hurtigst muligt vil vende tilbage til en folkeretligt korrekt praksis i de besatte områder. Det vil også have en gunstig virkning.

Et andet problem, jeg vil pege på, er, at store grupper af palæstinensere og arabere ikke vil affinde sig med, at jøderne lever i området. Derfor er jeg tilfreds med, at dagsordenen udtrykkelig forudsætter, at de parter, der skal deltage i forhandlingerne, skal anerkende Israels